

Bruksela, 30 listopada 2018 r.
(OR. en)

14518/18

POLGEN 217

NOTA

Od:	Sekretariat Generalny Rady
Do:	Komitet Stałych Przedstawicieli / Rada
Dotyczy:	Dalsza realizacja strategicznego programu 18-miesięczny program Rady (1 stycznia 2019 – 30 czerwca 2020)

Delegacje otrzymują w załączeniu 18-miesięczny program Rady, przygotowany przez przyszłe prezydencje: rumuńską, fińską i chorwacką, jak również wysokiego przedstawiciela, przewodniczącego Rady do Spraw Zagranicznych.

Program**I. WPROWADZENIE**

Trzy prezydencje przejmują odpowiedzialność za kierowanie pracami Rady z końcem bieżącego cyklu instytucjonalnego. Trzy prezydencje są zdecydowane zapewnić płynne przejście do kolejnego cyklu legislacyjnego, dołożą wszelkich starań, by ułatwić ten proces w ramach swoich kompetencji. Trzy prezydencje będą budować bliskie i konstruktywne relacje z nowymi podmiotami instytucjonalnymi, aby umożliwić szybki powrót do normalnego rytmu pracy i normalnej działalności ustawodawczej.

Na początku okresu urzędowania trzech prezydencji najważniejszym priorytetem będzie sfinalizowanie wciąż niezamkniętych dossier bieżącego strategicznego programu, w szczególności tych dossier, które zostały wymienione we wspólnej deklaracji w sprawie priorytetów legislacyjnych UE na lata 2018–2019. Kiedy rozpocznie się nowy cykl instytucjonalny, trzy prezydencje zorganizują prace Rady według priorytetów nowego strategicznego programu, który ma zostać przyjęty w 2019 r., i z uwzględnieniem wyników szczytu w Sibilu.

Trzy prezydencje podkreślają, jak ważne są wspólne wartości Unii: poszanowanie godności osoby ludzkiej, wolność, demokracja, równość, praworządność oraz poszanowanie praw człowieka, w tym praw osób należących do mniejszości. Zaznaczają swoje zaangażowanie na rzecz promowania zaufania do projektu europejskiego wśród obywateli i przedsiębiorstw, a także propagowania konkurencyjności, wzrostu gospodarczego i wspierania inwestycji. Trzy prezydencje kładą szczególny nacisk na wzmocnienie spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej, leżących u jej podstaw wartości i wspólnych celów, z myślą o rozwoju Unii jako całości. Trzy prezydencje podkreślają potrzebę wzmocnienia i utrzymania systemu wielostronnego, zwracają również uwagę na promowanie Agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 zarówno w ramach UE, jak i poza nią. Trzy prezydencje dążą do wzmocnienia jedności i wspierają konsensus na szczeblu europejskim poprzez promowanie wspólnych i inkluzywnych inicjatyw, korzystnych dla wszystkich państw członkowskich.

Trzy prezydencje są zdecydowane zapewniać, by Unia Europejska działała blisko obywateli, w sposób przejrzysty i zgodnie z zasadami dobrych rządów i lepszego stanowienia prawa, promując tym samym polityki ukierunkowane na obywateli. Trzy prezydencje są również zdecydowane poszerzać wiedzę na temat UE i krzewić świadomość w kwestii unijnych polityk ukierunkowanych na obywateli, w szczególności wśród młodzieży.

Przyszłość w gronie 27 państw członkowskich

Trzy prezydencje dołożą wszelkich starań, by zapewnić sprawne i terminowe wykonanie wszystkich prac niezbędnych w związku z brexitem, promując jedność 27 państw członkowskich.

Zgodnie z deklaracją rzymską kontynuowane będą prace z myślą o przyjęciu nowego strategicznego programu na Radzie Europejskiej w czerwcu 2019 r.

Wieloletnie ramy finansowe 2021–2027

Budżet Unii Europejskiej, określany za pomocą wieloletnich ram finansowych (WRF), jest podstawowym narzędziem służącym realizacji naszych wspólnych celów i wypełnieniu podjętych zobowiązań.

Trzy prezydencje są zdecydowane ułatwiać sfinalizowanie negocjacji w sprawie WRF na lata 2021–2027, w ścisłej współpracy z przewodniczącym Rady Europejskiej. Będzie to kluczowy priorytet dla trzech prezydencji. Ponadto trzy prezydencje będą dążyć do sfinalizowania sektorowych wniosków związanych z kolejnymi WRF.

Przedmiotem szczególnej uwagi trzech prezydencji będzie uzyskanie właściwej równowagi tradycyjnych polityk i wspólnych nowych priorytetów i wyzwań.

Wszystkie wnioski ustawodawcze związane z WRF 2021–2027 będą przedmiotem szczególnej uwagi i wysiłków trzech prezydencji.

II. UNIA NA RZECZ PRACY, WZROSTU I KONKURENCYJNOŚCI

UE znajduje się aktualnie w szóstym roku ożywienia gospodarczego z rzędu, które dociera do każdego państwa członkowskiego. Stwarza to okazję do umocnienia reformy jednolitego rynku z myślą o dalszym zwiększaniu wzrostu gospodarczego i konkurencyjności.

Jednolity rynek

Europejski jednolity rynek istnieje od ponad 25 lat i stał się istotnym motorem wzrostu gospodarczego, inwestycji i handlu w UE. Jednolity rynek ma również silny wymiar globalny, zwiększając zarówno konkurencyjność UE w handlu, jak i jej atrakcyjność w kontekście inwestycji. Z myślą o okresie po ostatecznym opracowaniu i skutecznym wdrożeniu stosownych strategii UE musi kontynuować prace na rzecz odpornego na zmiany w przyszłości i sprawiedliwego jednolitego rynku, który będzie przystosowany do ery cyfrowej i będzie stanowił czynnik warunkujący konkurencyjność, innowacje i zrównoważoność. Unikanie podwójnych standardów jakości w obrębie jednolitego rynku ma zasadnicze znaczenie w tym procesie. Trzy prezydencje zobowiązują się do podjęcia działań stosownie do wyników dyskusji na temat Agendy przywódców w grudniu 2018 r. w oparciu o przedstawioną przez Komisję sytuację w zakresie wdrażania, stosowania i egzekwowania istniejących przepisów prawnych, które mają kluczowe znaczenie dla funkcjonowania jednolitego rynku, oraz przedstawioną przez Komisję ocenę utrzymujących się barier dla w pełni funkcjonującego jednolitego rynku, a także możliwości jego urzeczywistnienia.

UE potrzebuje silnej polityki przemysłowej i trzy prezydencje będą kontynuowały dyskusje na temat długoterminowych strategicznych celów UE w tej dziedzinie. Prawidłowe funkcjonowanie jednolitego rynku sprzyja sukcesowi europejskiego przemysłu. Kontynuowane będą również prace na rzecz bardziej zintegrowanego rynku usług; gospodarki cyfrowej, w tym dokończenia budowy jednolitego rynku cyfrowego; gospodarki opartej na danych i gospodarki platformowej; odpowiedniej infrastruktury cyfrowej oraz ram operacyjnych służących wspieraniu transformacji cyfrowej europejskiego przemysłu i przedsiębiorstw oraz pobudzaniu innowacji wykorzystujących sztuczną inteligencję.

Jednolity rynek wymaga niezbędnych wzajemnych połączeń pomiędzy wszystkimi państwami członkowskimi i regionami UE, a także pomiędzy UE a jej globalnymi partnerami. W tym celu ważne jest udoskonalenie i ukończenie sieci TEN, również z myślą o ogólnoeuropejskiej łączności cyfrowej, a także przygotowanie planowanego przeglądu przewidzianego na 2023 r.

Jednym z najważniejszych priorytetów pozostaje zapewnienie sprawiedliwego i skutecznego opodatkowania. Istnieje rzeczywista potrzeba dostosowania naszych systemów podatkowych do ery cyfrowej. W tym sensie trzy prezydencje będą kontynuowały prace nad wnioskami Komisji dotyczącymi opodatkowania działalności cyfrowej zgodnie z konkluzjami Rady Europejskiej. Kontynuowane będą prace nad wszystkimi innymi wnioskami w dziedzinie opodatkowania, które nie zostały jeszcze zamknięte; w szczególności trzy prezydencje będą dążyć do osiągnięcia rezultatów w sprawie nowego i docelowego systemu VAT.

Prace powinny postępować w kwestii przeglądu polityki środowiskowej, by przyczynić się do zielonego wzrostu, gospodarki o obiegu zamkniętym, biogospodarki, różnorodności biologicznej i zrównoważonej gospodarki wodnej, w szczególności ochrony i zrównoważonego wykorzystania mórz i oceanów.

Trzy prezydencje zobowiązują się do kontynuowania prac nad wnioskiem dotyczącym reformy dyrektywy o zmianie czasu na letni.

Trzy prezydencje będą promowały współpracę makroregionalną i strategię makroregionalne.

Przedsiębiorczość i tworzenie miejsc pracy

Promowanie klimatu przedsiębiorczości i tworzenie miejsc pracy w dalszym ciągu mają kluczowe znaczenie, jeśli chodzi o stymulowanie rozkwitu w Europie przedsiębiorstw, w tym MŚP, które generują zatrudnienie i wzrost. W związku z tym trzy prezydencje uważają, że podczas proponowania i przyjmowania nowych przepisów należy przestrzegać zasady „najpierw myśl na małą skalę” w celu promowania interesów MŚP.

Fakt, że stopa bezrobocia spada, a uczestnictwo w rynku pracy rośnie, jest ważnym sukcesem. Jednocześnie potrzebne są dalsze starania służące ponownej integracji osób długotrwale bezrobotnych na rynku pracy i udzieleniu pomocy młodym ludziom w rozwijaniu umiejętności potrzebnych, by stać się aktywnym uczestnikiem rynku pracy, oraz zwiększeniu udziału kobiet w rynku pracy.

Konieczne są dalsze prace w zakresie poprawienia pozycji turystyki w programie działania UE, zwłaszcza w celu wspierania wzrostu gospodarczego i zatrudnienia.

Inwestycje

Choć poczyniono postępy w eliminowaniu luki inwestycyjnej po kryzysie gospodarczym, m.in. poprzez realizację planu inwestycyjnego dla Europy, zwiększenie poziomów inwestycji pozostaje niezwykle istotne. Obejmuje to utrzymanie nacisku na promowanie polityki badań i innowacji jako źródła wzrostu, a co za tym idzie – kontynuację prac nad programem „Horyzont Europa” i programem „InvestEU”. Również polityka spójności będzie miała znaczącą rolę we wspieraniu inwestycji i konkurencyjności. Zmodernizowana przyszła wspólna polityka rolna będzie się przyczyniać do zapewnienia bezpieczeństwa żywnościowego, ochrony środowiska, przystosowania się do zmiany klimatu oraz utrzymania zrównoważonego funkcjonowania obszarów wiejskich. Wypracowanie porozumienia w sprawie WRF 2021–2027 i powiązanych wniosków sektorowych będzie miało kapitalne znaczenie w podejmowaniu bieżących i przyszłych wyzwań.

Unia gospodarcza i walutowa

Trzy prezydencje będą kontynuowały prace nad pogłębieniem unii gospodarczej i walutowej (UGW). Aktualny klimat gospodarczy zapewnia niezbędny spokój dla pogłębiania i wzmacniania UGW w celu poprawienia zdolności przeciwstawiania się kryzysom gospodarczym. W tym względzie zerwanie więzi bank–państwo ma zasadnicze znaczenie, z jednoczesnym uwzględnieniem rozwoju wydarzeń na poziomie międzynarodowym. Dalsze prace są konieczne m.in. w zakresie wzmacniania unii bankowej, w myśl uzgodnionego podejścia do ograniczania ryzyka i podziału ryzyka, w tym w zakresie wniosku dotyczącego europejskiego systemu gwarantowania depozytów (EDIS) i wdrożenia mechanizmu ochronnego EMS do jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jak również w zakresie dalszego rozwijania unii rynków kapitałowych. Należy uprościć zasady paktu stabilności i wzrostu. Aby promować przystąpienie do strefy euro, potrzebne są dalsze prace nad proponowanym Programem wspierania reform, w tym nad instrumentem wsparcia konwergencji.

III. UNIA, KTÓRA WZMACNIA POZYCJĘ WSZYSTKICH SWYCH OBYWATELI I CHRONI ICH

Europejscy obywatele oczekują od Unii Europejskiej więcej niż korzyści gospodarczych. Kształcenie, w tym uczenie się przez całe życie, kultura, sport i polityki ukierunkowane na młodzież są istotne nie tylko z punktu widzenia konkurencyjności, ale również dla inkluzywności i spójności naszych społeczeństw. Trzy prezydencje będą kontynuowały prace nad realizacją polityk służących wzmocnieniu wymiaru społecznego, eliminowaniu niedopasowania umiejętności oraz promowaniu poziomu ochrony socjalnej dla obywateli.

Dzisiejszy rynek pracy charakteryzuje się szybkimi zmianami technologicznymi. Aby utrzymać wysoką konkurencyjność i wydajność w Europie, obywatele europejscy potrzebują właściwego zestawu umiejętności wymaganych w nowym globalnym środowisku pracy. Obejmują one inwestycje w ludzi i kształcenie z naciskiem na przewidywanie przyszłych potrzeb w zakresie umiejętności, rozwijanie nowych, zasadniczych, odpowiednich i przekrojowych umiejętności, w tym umiejętności związanych z cyfryzacją, cyberbezpieczeństwem, umiejętnością korzystania z mediów, robotyzacją i sztuczną inteligencją. Ponadto rozwój pracy z młodzieżą oraz jej jakość powinny być promowane, podobnie jak i równe szanse dla wszystkich młodych ludzi. Wymiar UE w kształceniu średnim również może zostać wzmocniony. Przedmiotem intensywnych prac będą negocjacje nad Erasmusem, programem-symbolem europejskiego projektu.

Trzy prezydencje poświęcą szczególną uwagę wspieraniu mobilności, inkluzywności i doskonałości, jednocześnie przyczyniając się do promowania wartości europejskich. Konieczne będzie podjęcie decyzji w sprawie ram współpracy nowej generacji w sektorach kształcenia, młodzieży, kultury i sportu (jak np. kolejne ramy ET 2020, nowa strategia UE na rzecz młodzieży), a następnie szybkie wdrożenie tych ram współpracy.

We wszystkich politykach UE muszą być promowane równe szanse i włączenie społeczne, w tym równouprawnienie płci, uwzględnianie aspektu płci, włączenie społeczne osób niepełnosprawnych i wspieranie działań służących walce z ubóstwem, zwłaszcza ubóstwem dzieci, przy jednoczesnym poszanowaniu kompetencji państw członkowskich.

Dalsze działania są konieczne w dziedzinie zdrowia publicznego w celu zagwarantowania dostępu do opieki zdrowotnej dla wszystkich obywateli UE, zapewnienia bezpieczeństwa pacjentów i mobilności, oraz wykorzystania możliwości, jakie niosą ze sobą nowe technologie medyczne. Niezbędne będzie odnowione zaangażowanie, by sprostać wyzwaniom deficytu demograficznego i starzenia się społeczeństwa. Współpraca na szczeblu UE w dziedzinie przeszczepiania i dawstwa narządów może zostać wzmocniona, aby ratować życie.

IV. KU UNII ENERGETYCZNEJ Z PRZYSZŁOŚCIOWĄ POLITYKĄ KLIMATYCZNĄ

UE jest globalnym liderem w przeciwdziałaniu zmianie klimatu oraz w odniesieniu do polityk środowiskowych. UE musi w szczególności utrzymać i wzmocnić swoją przewodnią rolę w dążeniu do osiągnięcia celów porozumienia paryskiego, ze szczególnym uwzględnieniem celów dotyczących łagodzenia zmiany klimatu i przystosowania się do niej, w tym kwestii finansowania działań związanych z klimatem. Istotne jest w tym kontekście zdefiniowanie długoterminowej strategii niskoemisyjnej UE. Potrzebne są działania w ramach przejścia na gospodarkę niskoemisyjną, w szczególności w sektorach, w których dekarbonizacja pozostaje w tyle, i w zakresie wdrażania środków służących poprawie efektywności energetycznej, przy zapewnieniu bezpiecznej i zrównoważonej energii po przystępnych cenach dla obywateli europejskich. Modernizację gospodarki oraz uwzględnianie polityk w dziedzinie klimatu należy postrzegać jako szansę gospodarczą oferującą nowe miejsca pracy i generującą wzrost.

Trzy prezydencje zamierzają sfinalizować negocjacje w sprawie pakietu dotyczącego czystej energii i zamierzają sfinalizować negocjacje w sprawie wniosków wchodzących w skład pakietu o mobilności, w tym w szczególności w sprawie inicjatyw związanych z klimatem. Zrobią to w oparciu o ramy unii energetycznej, z naciskiem na włączenie unii energetycznej do krajowych polityk państw członkowskich oraz realizację zintegrowanych planów w dziedzinie klimatu i energii.

Promowana będzie strategia w zakresie długoterminowej unijnej redukcji emisji gazów cieplarnianych zgodnie z porozumieniem paryskim, stosownie do wspólnych celów klimatycznych. Tym samym zapewniona zostanie przewodnia rola UE w przeciwdziałaniu zmianie klimatu w międzynarodowych negocjacjach w sprawie klimatu. Istotne znaczenie ma redukcja emisji sadzy w kontekście polityki UE wobec Arktyki.

V. UNIA WOLNOŚCI, BEZPIECZEŃSTWA I SPRAWIEDLIWOŚCI

Obecne strategiczne wytyczne dotyczące rozwoju przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości zakończą się wraz z końcem cyklu instytucjonalnego i trzy prezydencje są zdecydowane szybko podjąć kwestię nowych wytycznych, które zostaną opracowane przez Radę Europejską.

Konieczne jest kompleksowe podejście do migracji, które łączyłoby skuteczniejszą kontrolę zewnętrznych granic UE, intensywniejsze działania zewnętrzne i aspekty wewnętrzne, zgodnie z naszymi zasadami i wartościami. Jest to wyzwanie nie tylko dla pojedynczych państw członkowskich, ale i dla całej Europy i świata. Polityki te muszą być kontynuowane i muszą zostać wzmocnione, by zapobiec powrotowi niekontrolowanych przepływów z 2015 r. i dalej powstrzymać migrację nieuregulowaną na wszystkich istniejących i nowych szlakach. Prace są potrzebne we wszystkich trzech aspektach, począwszy od wzmocnionej kontroli zewnętrznych granic UE, w tym poprzez wzmacnianie Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej, wprowadzenie nowych systemów informatycznych (EES/ETIAS) i poprzez wdrażanie niezbędnych mechanizmów kontroli jakości oraz opracowanie strategii zintegrowanego zarządzania granicą, przy jednoczesnym uwzględnieniu równowagi między bezpieczeństwem a płynnością przekraczania granic. Jeśli chodzi o działania zewnętrzne, sprostanie wyzwaniu u jego źródeł wymaga prawdziwego partnerstwa z krajami pochodzenia i tranzytu, mocno osadzającego naszą zewnętrzną politykę migracyjną w ogólnych dwustronnych stosunkach UE z państwami trzecimi po to, by eliminować przyczyny migracji. Konieczne są dalsze prace w odniesieniu do zwiększenia liczby powrotów, m.in. poprzez wnioski dotyczące skuteczniejszej i spójniejszej europejskiej polityki powrotowej, jak również poprzez przyjrzenie się ramom dotyczącym legalnej migracji, w tym przesiedleń. Trzy prezydencje, zgodnie z konkluzjami Rady Europejskiej, zwrócą szczególną uwagę na środkowo-, zachodnio- i wschodniośrodkomorski szlak, przy zachowaniu czujności co do ewentualnych nowych szlaków. Priorytetem pozostaje współpraca z partnerami w Afryce, regionie Bałkanów Zachodnich i w Turcji, podobnie jak i wsparcie dla tych partnerów. Co się tyczy aspektów wewnętrznych, trzy prezydencje zobowiązują się podjąć starania w sprawie sfinalizowania reformy wspólnego europejskiego systemu azylowego, w tym znalezienia konsensusu w sprawie rozporządzenia Dublin.

Pod względem wspierania bezpieczeństwa wewnętrznego UE trzy prezydencje zobowiązują się do dalszej poprawy współpracy policyjnej i wymiarów sprawiedliwości, zwalczania przestępczości zorganizowanej, w tym nielegalnego obrotu środkami odurzającymi i handlu ludźmi, nasilenia walki z terroryzmem, w szczególności poprzez przeciwdziałanie i zapobieganie radykalizacji postaw i ekstremizmowi, również przez dołożenie wszelkich starań na rzecz usuwania treści o charakterze terrorystycznym w internecie. Aby realizować ten cel, trzeba dodatkowo wzmocnić interoperacyjność systemów informatycznych. Jednym z konkretnych celów jest dalsze rozwijanie zdolności niezbędnych do promowania cyberbezpieczeństwa i przeciwdziałania ryzykom w cyberprzestrzeni, poprzez lepszą transgraniczną koordynację działań organów ścigania.

Trzy prezydencje podkreślają swoje zaangażowanie na rzecz systemu Schengen i wyrażają zamiar zapewnienia jego odpowiedniego funkcjonowania, a także prowadzenia prac we wszystkich aspektach odnoszących się do utrzymania i wzmocnienia strefy Schengen jako jednego z najważniejszych osiągnięć Unii Europejskiej.

W odniesieniu do współpracy w dziedzinie wymiaru sprawiedliwości trzy prezydencje kładą nacisk na to, jak ważne jest dalsze pogłębianie wzajemnego uznawania. Trzy prezydencje zobowiązują się do dalszego promowania elektronicznego materiału dowodowego (e-Evidence) i projektu e-Justice. Przedmiotem uwagi trzech prezydencji będzie również operacjonalizacja EPPO i wzmocnienie współpracy z OLAF.

Trzy prezydencje będą promować działania w zakresie ochrony ludności, w tym w dziedzinie zapobiegania katastrofom.

VI. UNIA JAKO SILNY PODMIOT GLOBALNY

Trzy prezydencje wraz z państwami członkowskimi będą ściśle współpracować z Wysokim Przedstawicielem Unii ds. Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa / Wiceprzewodniczącym Komisji w dalszej realizacji uzgodnionych priorytetów globalnej strategii UE, a także wspierać jego prace w tym zakresie, przy jednoczesnym zapewnieniu spójności unijnych polityk zewnętrznych i wzmacnianiu właściwych powiązań między politykami wewnętrznymi i zewnętrznymi Unii. Trzy prezydencje będą dążyć do zapewnienia, by Unia dysponowała w latach 2021–2027 wszystkimi instrumentami finansowania i instrumentami prawnymi niezbędnymi do wykonania tych zadań. Będą dążyć do tego, by państwa członkowskie w sposób aktywny i zaangażowany wspierały unijną politykę zagraniczną i bezpieczeństwa, i będą wspierać wysokiego przedstawiciela / wiceprzewodniczącego w staraniach służących zwiększeniu konwergencji między państwami członkowskimi, w oparciu o wskazane razem wspólne interesy i wzajemną solidarność polityczną.

Te obszary priorytetowe obejmują następujące elementy:

Trzy prezydencje potwierdzają swoje zaangażowanie na rzecz rozszerzenia, które pozostaje jedną z głównych polityk Unii Europejskiej, w szczególności z myślą o zapewnieniu wiarygodnej perspektywy rozszerzenia, w oparciu o uzgodnione parametry dla Bałkanów Zachodnich. Turcja jest krajem kandydującym do UE i pozostaje jednym z jej kluczowych partnerów. Polityka rozszerzeniowa pozostaje strategiczną inwestycją służącą zapewnieniu pokoju, demokracji, dobrobytu, bezpieczeństwa i stabilności w Europie. Przyjęcie podstawowych europejskich wartości i zobowiązanie się do ich przestrzegania to decyzja polityczna, którą muszą podjąć wszyscy partnerzy aspirujący do członkostwa w UE. Trzy prezydencje potwierdzają potrzebę – zgodnie z odnowionym konsensusem w sprawie rozszerzenia – sprawiedliwych i rygorystycznych warunków oraz zasady „indywidualnych osiągnięć”, w połączeniu ze zdolnością UE, we wszystkich jej wymiarach, do przyjęcia nowych członków. Trzy prezydencje z zadowoleniem odnotowują zapowiedź Chorwacji o zorganizowaniu szczytu UE–Bałkany Zachodnie podczas swojej prezydencji. Trzy prezydencje ponownie podkreślają, jak ważne jest dalsze zacieśnianie współpracy w kwestiach polityki zagranicznej, i oczekują większego ujednolicenia z unijną wspólną polityką zagraniczną i bezpieczeństwa (WPZiB).

Zacieśnianie więzów politycznych, gospodarczych, społecznych i kulturowych między Unią a krajami sąsiadującymi z nią od wschodu i południa. Trzy prezydencje będą ściśle współpracować z wysokim przedstawicielem / wiceprzewodniczącym w działaniach ukierunkowanych na długotrwałe napięcia polityczne, a także wspierać jego prace w tym zakresie, aby wzmocnić odporność partnerów na naciski zewnętrzne i aby chronić ich zdolność do dokonywania ich własnych wyborów dyplomatycznych. Trzy prezydencje utrzymają oparte na zasadach i jednolite podejście do polityki wobec Rosji. Będą dążyć do wypracowania wspólnych podejść do utrzymania bezpieczeństwa granic UE i do podejmowania wspólnych wyzwań związanych z migracją.

Wzmacnianie i utrzymanie opartego na zasadach systemu wielostronnego, w którym ONZ odgrywa podstawową rolę. Oznacza to, w szczególności, prace we wszystkich unijnych politykach wewnętrznych i zewnętrznych z myślą o realizacji Agendy 2030, w tym celów zrównoważonego rozwoju; promowanie praw człowieka, podstawowych wolności i praworządności; wypełnienie zobowiązań wynikających z porozumienia paryskiego i zapewnienie, by inni uczynili to samo; działania następcze względem globalnego porozumienia w sprawie bezpiecznej, uporządkowanej i legalnej migracji oraz globalnego porozumienia w sprawie uchodźców, a także wzmocnienie globalnych systemów kontroli zbrojeń i nieprolifracji oraz takich porozumień, jak porozumienie jądrowe z Iranem, które przyczyniają się do bezpieczeństwa Unii. Unia będzie śledzić reformę ONZ i ją wspierać; będzie również działać na rzecz obrony wiarygodności i zdolności kluczowych agencji ONZ. Trzy prezydencje będą wspierać utrzymanie przewodniej roli UE w zakresie polityki rozwojowej i pomocy humanitarnej. W kontekście rosnących napięć w handlu trzy prezydencje podtrzymują zobowiązanie do utrzymania i pogłębienia wielostronnego systemu handlowego opartego na zasadach, łącznie z pracami zmierzającymi do modernizacji WTO. Trzy prezydencje będą wspierać negocjacje w sprawie ambitnych, wysokiej jakości, zrównoważonych i wzajemnie korzystnych umów handlowych z kluczowymi partnerami na całym świecie, którym to umowom handlowym towarzyszą umowy polityczne promujące wartości i standardy UE i stymulujące ściślejszą współpracę w kwestiach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania. Trzy prezydencje podkreślają również znaczenie realizacji umów, a także wzmocnienia powiązań między zewnętrznymi stosunkami gospodarczymi a rynkiem wewnętrznym.

Wzmacnianie łądów regionalnych opartych na współpracy. Aby osiągnąć ten cel, trzy prezydencje będą ściśle współpracować z wysokim przedstawicielem / wiceprzewodniczącym w rozwijaniu bliższych więzów między regionami i będą wspierać jego działania w tym zakresie. Działania te będą służyły uzupełnieniu i wzmocnieniu dwustronnych stosunków UE, m.in. w Afryce, Ameryce Łacińskiej, w regionie Karaibów, w Azji i w świecie arabskim. Prace będą obejmować zakończenie negocjacji w sprawie nowych regionalnych porozumień z krajami Afryki, Karaibów i Pacyfiku, z myślą o modernizacji stosunków z każdym regionem, przy jednoczesnym zaktualizowaniu ogólnych ram AKP. Będzie to również oznaczało skorzystanie z możliwości, jakie dają strategiczne zmiany w Azji, a w tym samym czasie pozwoli Unii zdobyć narzędzia na potrzeby sprostania potencjalnym wyzwaniom. Obejmie to w szczególności realizację nowych strategii na rzecz Indii i Azji Środkowej; ożywienie unijnej strategii wobec Chin, zintensyfikowanie zaangażowania w politykę bezpieczeństwa z państwami o podobnych poglądach, uznanie strategicznego znaczenia połączeń euroazjatyckich i ukończenie ważnych, toczących się obecnie negocjacji handlowych i inwestycyjnych. Unia wdroży swoją wizję odnowionego partnerstwa z Afryką, Ameryką Łacińską i Karaibami.

Utrzymanie partnerstwa transatlantyckiego i budowanie koalicji z podobnie myślącymi zaawansowanymi gospodarkami. Partnerstwo transatlantyckie pozostaje fundamentem bezpieczeństwa i dobrobytu po obu stronach Atlantyku. UE będzie nadal inwestować w te stosunki na szczeblu federalnym na wszystkich innych stosownych szczeblach. Inne zaawansowane gospodarki podzielają zainteresowanie Unii opartymi na zasadach skutecznymi systemami, praworządnością, prawami człowieka i demokracją, i Unia rozszerzy współpracę z nimi w zakresie kształtowania przyszłości opartej na tej wspólnocie interesów. Obejmie to także ustanowienie bardzo bliskiego partnerstwa ze Zjednoczonym Królestwem po jego wystąpieniu z UE.

Kontynuowanie prac w sprawie bezpieczeństwa i obrony UE, z jednoczesnym pogłębianiem stosunków UE–NATO. Chociaż najważniejsze decyzje podjęto w ciągu pierwszych lat realizacji globalnej strategii UE, prezydencje będą wspierać wysokiego przedstawiciela w doprowadzeniu do końca wdrożenia stałej współpracy strukturalnej (PESCO), w tym w zajęciu się kwestią udziału państw trzecich, zarządzaniu procesem skoordynowanego rocznego przeglądu w zakresie obronności (CARD), oraz zapewnieniu spójności i dostosowania rozwoju zdolności obronnych do uzgodnionych priorytetów UE. Prezydencje podkreślają znaczenie wdrożenia Europejskiego programu rozwoju przemysłu obronnego i dalszych postępów nad Europejskim Funduszem Obronnym. Prezydencje będą wspierać kontynuację prac w zakresie mobilności wojskowej i zwiększenia zdolności UE i państw członkowskich w przeciwdziałaniu zagrożeniom hybrydowym i zagrożeniom dla cyberbezpieczeństwa. Oprócz tego będą ściśle współpracować z wysokim przedstawicielem w dziedzinie wzmacniania Komórki Planowania i Prowadzenia Operacji Wojskowych (MPCC) i ożywienia cywilnego wymiaru WPBiO, a także wspierać prace wysokiego przedstawiciela w tym zakresie.

W szybko zmieniającym się i skonfliktowanym globalnym otoczeniu Unia musi dysponować skutecznymi metodami pracy i wypracować niezbędną odporność, by zajmować się bezpośrednimi zagrożeniami dla jej interesów zarówno na terytorium UE, jak i w państwach trzecich. Trzy prezydencje będą pracować wspólnie z wysokim przedstawicielem / wiceprzewodniczącym w pełnym zakresie zagadnień, jakie się z tym wiążą. Działania te mogą obejmować poprawę sposobu przeprowadzania wspólnych ocen dotyczących sytuacji w danym kraju przed podjęciem kluczowych decyzji, lepsze powiązanie instrumentów finansowania z priorytetami politycznymi, dalsze udoskonalanie komunikacji strategicznej i procesu decyzyjnego. Będą one wspierać zwiększoną zdolność Unii do zapobiegania konfliktom, mediacji i budowania pokoju. Co więcej, choć Unia będzie – zgodnie ze swoimi przekonaniem – poszukiwać wielostronnych rozwiązań wspólnych problemów, musi również zwiększyć swoją zdolność do ochrony własnych interesów w autonomiczny sposób, w razie potrzeby. I wreszcie, trzy prezydencje będą ściśle współpracować z Komisją i wysokim przedstawicielem / wiceprzewodniczącym na rzecz zapewniania spójności wewnętrznych i zewnętrznych polityk mających budować Unię, która chroni.